

René Char:

Bűbájosok

I.

A BIKÁ

*Nem éjszaka halsz meg soha,
Kialtó sötétbe vonva,
Nap két hasonló törhegyen.*

*Szerelem vadja, törnek igaza,
Üzekedő állatpár mind közt egyetlen.*

II.

A PISZTRÁNG

*Partok, gyöngyként összeborultok,
S betöltitek az egész tükröt,
Te zátony, hol fennakad a csónak
Amit áramlat hajt és megemel,
Fű, fű, te földre mindig lehajló,
Fű, fű, te a soha meg nem szűnő,
Mi lesz sorsa a kis lénynek
Abban az áttetsző viharban,
Amelybe a szíve sodorta?*

III.
A KÍGYÓ

*Oktalanság hercege, íme vedd szeretetem
És segíts, hogy adja az Úr gyűlölnöm, mert nincs más,
A lázító bűnhődést vagy a pompás reményt.*

*Bosszúlom színeidet, nagylelkű kígyóm,
Fák koronája alatt és minden házban.
Világosság és rettegés pókfonalán
Menekülést színlelsz, oh, te gyenge kígyó!*

IV.
A PACSIRTA

*Végső parazsa az égnek és első heve a napnak,
A pacsirtát még a hajnal keretezi, s zaklatott földről dalol,
Harangszó a fuvallat mestere és az útja szabad.*

A bűbájost elámítva öljük meg.

Fél nap Creuse-ben

*Egy rókapár bolydította fel a havat,
Letaposva a nászi lyuk szélét;
Estig a rideg szerelem vérmorzsákban
Mutatja ott az égető szomjat.*

Józan Ildikó fordításai

